

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 10 0 U 005999 25 Uvp
Sarajevo, 05.03.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednice vijeća, Krkeljaš Milorada i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice B.R., H. bb, R.P., T., protiv akta broj: 01-33-17-2762/24 od 07.10.2024. godine, tuženog Zdravstvenog osiguranja Kantona 10, Livno, u upravnoj stvari refundiranja troškova liječenja u inostranstvu, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenog protiv presude Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 005999 24 U2 od 15.10.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.03.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 005999 24 U2 od 15.10.2025. godine, odbijena je tužba tužiteljice podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana njena žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Odjela za zdravstveno osiguranje i zdravstvenu zaštitu tuženog, Livno broj: broj:05-3-33-16-5932/22-BD od 14.12.2022. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijena je zamolba tužiteljice B.R. za refundaciju troškova liječenja u Specijalnoj bolnici Neurospine Zagreb.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica pobija presudu prvostepenog suda zbog povreda federalnog zakona i povreda federalnog zakona o postupku navodeći da ista ne sadrži valjano niti adekvatno obrazloženje u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima pa se kao takva ne može ni ispitati. Ponavljajući navode isticane u provedenom upravnom postupku i upravnom sporu osporava se stav prvostepenog suda da se nije radilo o hitnom slučaju, jer da se to ne može samo cijeliti u kontekstu roka kada je operacija izvršena kako je to obrazloženo, i da se hitnost ne veže samo i isključivo za ugrožavanje života u egzistencijalnom smislu nego i na ugroženost funkcionalnosti i kvaliteta života, a tužiteljica je u konkretnom bila u višegodišnjem zdravstvenom stanju koje nije trpilo daljnje odlaganje operacije koja je obavljena u Zagrebu. Uz to navodi se da je tužiteljica od tuženog imala odobrenje-saglasnost izdato dana, 24.10.2022. godine za liječenje izvan županije/kantona u drugi kanton, tj. u Sveučilišnoj kliničkoj bolnici Mostar. Smatra da je prvostepeni sud izgubio iz vida član 3. i 40. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, prema kojem zakonu svako lice ima pravo na zdravstvenu zaštitu i na mogućnost ostvarivanja najvišeg nivoa zdravlja slijedom čega su bespredmetni i paušalni navodi iz osporenog rješenja da tuženi nema sklopljen ugovor o pružanju zdravstvenih usluga sa zdravstvenom ustanovom u Hrvatskoj, u kojoj je tužiteljica obavila operativni zahvat. Zbog svega navedenog predlaže da

se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati Kantonalnom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je, ostajući kod razloga koji su opredijelili donošenje osporenog rješenja, predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud poprimio utvrđenim da je tužiteljica Zavodu za zdravstveno osiguranje Herceg-bosanskog kantona Livno (HBŽ) podnijela zahtjev za refundaciju troškova liječenja- operativnog zahvata nastalih u Specijalnoj bolnici Neurospine Zagreb, R. Hrvatska uz koji je priložila relevantnu dokumentaciju u vidu kopije računa broj: 249/1/1 od 18.10.2022. godine na iznos od 47.750,00 kn, kopije otpusnog pisma izdate od strane navedene medicinske ustanove, fotokopiju medicinske dokumentacije od Doma zdravlja Tomislavgrad, u vidu uputnice za liječenje van županije/kantona od 18.10.2022. godine, Saglasnost zavoda za liječenje u Sveučilišnoj kliničkoj bolnici u Mostaru (SKB) od 24.10.2022. godine i broj tekućeg računa; da je prvostepeni organ postupajući po takvom zahtjevu donio rješenje broj: 05-3-33-16-5923/22-BD od 14.12.2022. godine, kojim je njen zahtjev odbijen, jer je utvrđeno da je tužiteljica operativni zahvat-microdiscectomija L5-S1 sin obavila dana 18.10.2022. godine u privatnoj zdravstvenoj ustanovi Specijalnoj bolnici Neorospine u Zagrebu, a prema službenoj evidenciji Zavoda, imenovana je dobila Saglasnost Povjerenstva Zavoda za odobrenje liječenja izvan HŽB, na teret sredstava Zavoda, broj.11-1-33-26-9200/22 dana 24.10.2022. godine, za liječenje-hospitalizaciju radi operativnog liječenja, ali u Sveučilišnoj kliničkoj bolnici u Mostaru, čime ne ispunjava uslove za refundaciju troškova, jer navedeno bolničko liječenje je obavljeno u privatnoj zdravstvenoj ustanovi, umjesto u Sveučilišnoj kliničkoj bolnici u Mostaru kao ugovorenoj zdravstvenoj ustanovi i to šest dana prije nego li je dobila navedenu saglasnost Povjerenstva Zavoda za odobrenje liječenja izvan HŽB Livno u drugi kanton/županiju u ovom slučaju Hercegovačko-neretvanski (HNŽ) Mostar, pri čemu se pozvao na Pravilnik o načinu i uslovima za upućivanje osiguranih lica na liječenje izvan Hercegbosanske županije (Narodne novine HBŽ br.12/14 i 5/15). Tuženi, je odlučujući o tužiteljinoj žalbi izjavljenoj protiv navedenog rješenja prvostepenog organa osporenim rješenjem broj: 01-33-17-2762/24 od 07.10.2024. godine žalbu odbio, a što je prvostepeni sud, prilikom donošenja pobijane presude, cijenio pravilnim i zakonitim zbog čega je tužbu odbio kao neosnovanu.

Imajući u vidu izloženo stanje spisa ovaj sud nalazi da ni prvostepeni i tuženi organ svojim rješenjima, a ni prvostepeni sud donošenjem pobijane presude nisu povrijedili federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbom člana 9. Zakona o zdravstvenom osiguranju („Službene novine Federacije BiH“ broj: 30/97, 7/02, 70/08 i 48/11, 36/18) propisano je da se prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja ostvaruju na teret fonda obaveznog zdravstvenog

osiguranja, ako je njihovo korištenje u skladu sa načinom utvrđenim zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona.

Odredbom člana 4. Pravilnika o načinu i uslovima za upućivanje osiguranih lica na liječenje izvan Hercegbosanske županije (Narodne novine HBŽ br. 12/14 i 5/15), propisano je da osigurana lica iz člana 2. ovog Pravilnika pravo na zdravstvenu zaštitu izvan županije/kantona, ostvaruju podnošenjem zahtjeva Liječničkom povjerenstvu, dok je odredbom člana 7. st. 2. i 3. istog Pravilnika propisano da nadležni liječnik specijalist županijske bolnice podnosi prijedlog uz svoj stručni nalaz i mišljenje u kojem navodi glavni razlog zbog čega se pacijent upućuje na liječenje izvan županije, koji mora jasno sadržavati podatke u koju ustanovu se predlaže upućivanje, o kojoj vrsti tretmana se radi (specijalistički pregled, bolničko liječenje, dijagnostičke pretrage ili ambulantno liječenje). Prijedlog za upućivanje izvan županije podnosi se na posebnom obrascu koji je sastavni dio Pravilnika (član 8.) uz koji se prilaže medicinska dokumentacija, koja je pobliže navedena u članu 9. Pravilnika.

Odredbom čl. 16. navedenog Pravilnika propisana je dužnost pružanja medicinske pomoći u žurnim/hitnim slučajevima. Hitnim slučajevima u smislu Pravilnika podrazumijeva se pružanje zdravstvenih usluga koje su neophodne da se otkloni neposredna opasnost po život i zdravlje oboljele odnosno povrijeđene osobe, uključujući i prijevoz osobe do najbliže zdravstvene ustanove, te da pružanje medicinske pomoći u žurnim slučajevima ne može biti uvjetovano.

Imajući u vidu naprijed citirane zakonske i podzakonske odredbe proizilazi da je u konkretnom slučaju rješenjima nadležnih organa pravilno odbijen tužiteljičin zahtjev za refundaciju troškova liječenja u inostranstvu, te da je prvostepeni sud pravilno cijenio da su ova rješenja zakonita i pravilno pobijanom presudom tužbu odbio. Pri tome je taj sud za svoju odluku dao valjane i pravilne razloge, pravilno cijeneći da je tužiteljičin zahtjev odbijen zato što iz medicinske dokumentacije, koje je priložila tužiteljica, proizilazi nespornim da je tužiteljica imala samo saglasnost za liječenje u Sveučilišnoj kliničkoj bolnici Mostar, no, ista je izvršila operativni zahvat u privatnoj poliklinici u Zagrebu u republici Hrvatskoj, s kojom tuženi nema ugovor o međusobnoj suradnji, a tužiteljica nije tražila odobrenje od Zavoda za liječenje u navedenoj zdravstvenoj ustanovi. Iz otpusnog pisma Specijalne bolnice Neorospine Zagreb od 18.10.2022. godine ne proizilazi da je tužiteljica bila životno ugrožena, niti da je primljena kao hitan slučaj, nego da se tužiteljica unatrag godinu dana žali na bolove u križima sa širenjem duž lijeve noge. Liječena blokadama također bez poboljšanja. Status samostalno pokretna uz poštedu lijeve noge. Lasegue pozitivan lijevo kod reducirana dorzifleksija stopalo lijevo. Sfinktere kontrolira. Bolesnica je operirana 18.10.2022. godine u spinalnoj anesteziji.

Svi naprijed izneseni razlozi navedeni su i u osporenom rješenju tuženog organa kojim je odbijena tužiteljičina žalba izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa iz razloga što za tužiteljicu kao osigurano lice nije podnesen zahtjev u skladu sa članom 4. i 7. Pravilnika o načinu i uslovima za upućivanje osiguranih lica na liječenje izvan Hercegbosanske županije, a iz priložene medicinske dokumentacije ne proizilazi da je bila životno ugrožena nego da je izvršena planirana operacija, pri čemu su, suprotno navodima podnositeljice zahtjeva, decidno navedeni provedeni dokazi i isti su savjesno i brižljivo cijenjani upravo u skladu sa odredbom člana 9. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22). Suprotno tvrdnjama tužiteljice, na potpun i pravilan način izvršena je ocjena svih navoda i priloženih dokaza tužiteljice, pa pravilnost

osporenog rješenja i pobijane presude nije dovedena u pitanje navodima zahtjeva. Potpuno su neargumentovane sve tvrdnje o tome da se radilo o hitnom slučaju, jer iz medicinske dokumentacije (koja se nalazi u predmetnom upravnom spisu) a kako je već navedeno vidljivo je da je tužiteljica 10.10.2022. godine bila na pregledu kod specijalista neurohirurga Tomislava Sajke koji je preporučio operacioni zahvat, što je i učinjeno 18.10.2022. godine, dakle nakon 8 dana po prijemu pa se očito nije radilo o hitnom slučaju odnosno bolesti kojom je bio ugrožen život tužiteljice. Slijedom navedenog neosnovanim se ukazuju prigovori o povredi člana 34. stav 2. i čl. 39. Zakona o upravnim sporovima, kao i povredi prava na obrazloženu odluku, odnosno člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine, da prvostepena presuda ne sadrži valjano niti adekvatno obrazloženje i da se kao takva ne može ispitati.

Također, pogrešno tužiteljica smatra da data saglasnost za liječenje u Zdravstvenoj ustanovi u Mostaru daje osnov za refundaciju troškova liječenja koje je obavila u Zagrebu a za koje liječenje, nesporno nije ni tražila saglasnost zavoda, a što je već bez uspjeha iznosila i u provedenom upravnom postupku i upravnom sporu, pa je bez osnova pozivanje na član 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (Sl. novine F BiH broj: 46/10 i 75/13), kojim je propisano da svako lice ima pravo na zdravstvenu zaštitu i na mogućnost ostvarivanja najvišeg nivoa zdravlja, jer davanjem uputnice na liječenje u drugi kanton/županiju (uz saglasnosti tuženog) omogućeno je bilo tužiteljici pružanje adekvatne zdravstvene zaštite, pa nema povrede navedene, niti koje druge odredbe citiranog zakona. Naime, prvostepeni sud je pravilnom primjenom navedenih odredbi odbio kao neosnovanu tužbu protiv osporenog rješenja tuženog, pa se navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje ukazuju neosnovanim.

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj sud je i druge navode iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke cijenio neosnovanim, te je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Kovač Jasmina, s.r.

Predsjednica vijeća
Danilović Edina, s.r.